

El suïcida

Un relat de: [Pau Mora](#)

P —Què passa?

O —Allà, a dalt de tot. És un suïcida.

R —A on? Hòstia! Què fot aquell tio allà a dalt? Es pot matar fent això!

P —Sí. Crec que és un suïcida. Algú hauria de trucar a la Guàrdia Urbana.

O —Però que està boig? Què fot? Pot caure!

R —Merda. Com rellisqui des d'aquesta alçada es mata, segur.

P —Ui, ui, ui, que s'aixeca ventet...

O —Això és molt perillós! Deu estar desesperat.

R —Com es tiri, no vull ni pensar-hi.

P —Com es tiri no el salva ni jo què sé.

O —Doncs si va a parar a sobre un cotxe li destrossa el capó!

R —I si cau a sobre d'algú que passi "no te digo".

P —És que com caigui a sobre d'algú també el pot matar, eh!

O —Senyora! No! No passi senyora! Vingui per aquí. Vigili que li poden caure coses des de dalt!

R —No, no salta. S'ha cagat i ha tornat a entrar.

P —Falsa alarma. Menys mal.

O —Quin covard. Quina manera més tonta de fer perdre el temps a la gent.

R —No res senyora. Ja està. Ja pot passar per on vulgui.

P —Miri, ara està mirant per la finestra crec, deu haver vist que el miraven.

O —Potser li ha fet vergonya saltar amb públic.

R —A sí. "Por escènica" li diuen.